

[Rytter.]

kan det kun ske ved Lov! Det er denne Lov, vi faar her, og derfor synes jeg, at i Henhold til det ærede Medlems egen Indrømmelse af, at i Virkeligheden giver man kun en Bemyndigelse til at købe, samtidig med at man opfylder Grundlovens § 46 om, at Salget skal ske ved Lov, maa det ærede Medlem sige: Ja, Forhandlingen viser, at vi er kommet til at se lidt forkert paa Sagen, og at det gamle Udtryk om, at Kærlighed gør blind, har givet sig et lidt vel stærkt Udslag for vort Vedkommende i dette Tilfælde.

Korsgaard: Jeg skal gerne indrømme det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter), at det ikke alene er Færøerne, som det ærede Medlem har mere Forstand paa end jeg, men sikkert ogsaa forskellige Love, enten det saa er Grundloven eller en anden Lov. Hvis jeg er kommet til at sige noget, der strider imod Grundloven, saa beklager jeg det og skal være den første til at trække en saadan Udtalelse i Land. Men for øvrigt, kan det ikke foregaa paa den Maade, jeg skitserede, at man sælger Godset uden Bemyndigelse, synes jeg, Regeringen maa kunne søge denne Bemyndigelse; for saa var det i sin Orden, og saa vilde mit Parti ogsaa være med til at give Regeringen en Lov, hvorefter man vilde kunne sælge Præstegaardsjorden paa Færøerne.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem var nu inde paa, at Jordfonden ikke behøvede at købe. Denne Udtalelse, synes jeg, gør næsten Spørgsmaalet endnu værre, for deraf synes at fremgaa, at den Pris, man har sat, de 250 000 Kr., i Virkeligheden er for lav, at der er ansat en Pris, hvortil man ved, at Jordfonden er Køber. Og saa forekommer det mig, at Spørgsmaalet bliver værre, for jeg kan ikke se rettere, end at det, man sælger, er Jord, som i Øjeblikket er underlagt Præsteembederne, Jord, Præsterne har Indtægter af, enten ved at drive den eller ved at bortforpagte den. Denne Jord vil man nu altsaa ved Lov sælge til en i Forvejen fastsat Pris, og det, synes jeg, er kun en Grund mere for mit Parti til at gaa imod den af det andet høje Ting vedtagne Bestemmelse.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem vilde hævde, at det var i Forbindelse med Kapitel IV, han havde talt om „halv Ekspropriation“ under Hensyn til Græsningsretten, der bliver tilbage. Saa vidt jeg har kunnet læse Kapitel IV, er det særlig Byggegrunde, der omtales der; og den Græsningsret, der bliver tilbage ved en Byggegrund, naar

Grunden er bebygget, kan efter min Mening ikke blive saa forfærdelig meget værd.

Rytter: Jeg talte om Ekspropriation i al Almindelighed paa Færøerne og forklarede, hvad man deroppe forstaar ved Ekspropriation. Ved Byggegrunde er Forholdet selvfølgelig et andet; det troede jeg ikke jeg behøvede at nævne.

Det ærede Medlem sagde nu: Ja, men saa kan Regeringen komme med et Forslag, som giver Regeringen Bemyndigelse, saa kan det være, mit Parti vil gaa med. Ja, men det er jo netop det, Regeringen gør her. Den kommer her, om jeg saa maa sige, beskedent til Rigsdagen og siger: Maa vi ikke faa Bemyndigelse til at sælge Jorden? Det er jo netop en saadan Bemyndigelse, Regeringen søger, og det er denne Bemyndigelse, vort Parti vil give.

Jeg forstod det ærede Medlem saaledes — men har maaske misforstaaet ham paa det Punkt —, at efter hans Mening maatte den Omstændighed, at Jordfonden ikke vilde købe, vise, at Prisen er ansat alt for lavt. Det forstaar jeg ikke. Jeg kender Folk, som ikke vil købe, fordi Prisen er for høj, men jeg kender ikke Folk, der ikke vil købe, fordi Prisen er for lav, og det, der her kan blive Tale om, er jo, at Prisen sættes saa højt, at Jordfonden siger: Nej, vi vil ikke købe til den Pris, Jorden maa blive hos Kirken.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Bording*): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet, Venstre og Det radikale Venstre for Tilslutningen til de foreliggende 5 Forslag. Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at faa Tilslutning fra Det konservative Folkeparti, da det jo vilde være af Betydning, som det ogsaa er sagt, om en Sag som denne, der omhandler specielle færøske Forhold, kunde vedtages enstemmigt i det høje Landsting.

Det ærede Medlem for 7de Kreds (Niqlasen) rettede et Spørgsmaal til mig angaaende § 52, hvor man i Folketinget har ændret 60 000 Kr. til 20 000 Kr. Det ærede Medlem spurgte, om det ikke var muligt, at jeg vilde tage op til velvillig Overvejelse, hvis det viste sig nødvendigt, at forhøje dette Beløb under Arbejdet i de kommende Aar. Det vil jeg naturligvis være villig til. Man foretog denne Nedsættelse, fordi man var bange for, at der ellers vilde komme for stort et Hul i Pengene til at begynde med, saa at man ikke kunde opnaa at faa en Fond til Raadighed i de kommende Aar.

Til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds